

עשר פרים שני עשרים לאיל האחד לשני האילים: ועשרון עשרון
לכבש האחד לארבעה עשר כבשים: ושעיר עזים אחד חטאת
מלבד עולת התמיד מנחתה ונסכה:

ואחר כך אומרים אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן וכו' • והשיאנו •
וסיר המעלות בשנה • (ככתוב לעיל •) ובשמיני חג עצרת •
אומרים כסדר הנו' בפסח • וירנר נו את בני ישראל ואחר כך אומרים
פרשה זו •

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו:
והקרבתם עולה אשה ריח ניחוח ליהוה פר אחד איל אחד
כבשים בני שנה שבעה תמימם: מנחתם ונסכיהם לפר לאיל
ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עולת
התמיד ומנחתה ונסכה: אלה תעשו ליי' במועדיכם לבר מנדריכם
וגרבותיכם לעולותיכם ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם: ויאמר
משה בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה:

(ואחר כך אומרים אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן וכו' • והשיאנו •
וסיר המעלות בשנה • את שיבת ציון •) (ככתוב לעיל •) ונראש
השנה אומרים כסדר הנו' בפסח וגם וירנר ה' נו את בני ישראל עד
ונסכו • ואח' כ' או ר' פרשה זו •

ובהרש השביעי באחר לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם: ועשיתם עולה
לריח ניחוח ליי' פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימם: ומנחתם טולת כלולה בשמן שלשה עשרונים לפר שני
עשרונים לאיל: ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים:
ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם מלבד עולת החדש ומנחת
ונסכיהם כמשפטם לריח ניחוח אשה ליהוה:

(ואחר כך אומרים אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם וכו' •
והשיאנו • וסיר המעלות בשנה • את שיבת ציון וכו' •) (ככתוב לעיל •)

ת' ו' ש' ל' ב' ע

פדק א הכל חייבין בראיה חיץ מחדש שיטהוקטן וטומטום
 ואנדרוניגוס ונשים ועבדים שאינם משוחררים החיים
 והסומא והחולה והקוקמי שאינו יכול לעלות ברגליו איזהוקטן
 כל שאינו יכול לרכוב על כתיפיו של אביו ולעלות מירושלים
 לחד הבית דברי בית שמאי ובית הלל אומרים כל שאינו יכול
 לאחוז בידו של אביו ולעלות מירושלים לחד הבית שנאמר שלש
 פעמים: ב בית שמאי אומרים הראייה שתי כסף והחגיגה מעה
 כסף ובית הלל אומרים הראייה מעה כסף וחגיגה שתי כסף: ג
 עולות כמועד באות מן החולין והשלמים מן המעשר יום טוב
 הראשון של פסח בית שמאי אומרים מן החולין ובית הלל אומרים
 מן המעשר ד ישראל ילי חובתן בנדרים ובנדבות ובמעשר
 בהמה וההנים בחטאת ובאשמות ובבכור ובחזה ושוק אבל לא
 בעופות ולא במנחות: ה מי שיש לו אובלי מדובים ונתסים מועטים
 מביא שמים מדובים ועולות מועטות נכסים מדובים ואיכתיך
 מועטין מביא עולות מדובות ושלמים מועטין זהוה מועט על זה
 אמרו מעה כסף ושתי כסף זהוה מרובה על זה נאמר איש כמתנ
 ידו בברכת ה' אלהיך אשר נתן לך: ו מי שלא חג ביום טוב הראשון
 של חג חונג את כל הרגל ויום טוב האחרון של חג עבר הרגל ולא
 חג אינו חייב באחריותו על זה נאמר מעוות לא יוכל לתקון וחמרו
 לא יוכל להמנות: ז ד שמעון בן מנסיא אומר איה מעוות שאינו
 יכול לתקון זה הבא על הערוה והיליד ממנה פמור אסתאמר בגונב
 זגול יכול הוא לחזור ויתקן רבי שמעון בן יוחאי אומר אין קדיש
 מעוות אלא לפי שהיה מתוקן מתחילה ונתעוות ואיזה זה תלמיד
 חכם הפורש מן התורה: ח היתר נדרים פירתיך באיך ואין להם
 על מה שיסמוכו הלכות שבת חגיגת זהמעילות הרי הם כתרדים
 ותלויין בשערה שהן מקלא מועט והלכות מדובות הדינין והעבדות
 וטהרות והטומאות ועריות יש להן על מה שיסמוכו הן הן גופי

תורה :

פדק ב

פרק ב אין דורשין בעריות בשלשה ולא במעשה בראשית בשנים ולא במרכבה ביתר אלא אם כן היה חכם ומכין סמךו כל המסתכל בארבע דברים אוי (נ"א רתוי) לו כאלו לא בא לעולם מה למעלה מה למטה מה לפניו ומה לאחור וכל שלא חט על נבור קונו ראיו לו שלא בא לעולם: ב יוסי בן יועזר אומר שלא לסמוך יוסי בן יוחנן אומר לסמוך יהושע בן פרחיא אומר שלא לסמוך ניתאי הארבי אומר לסמוך יהודה בן טבאי אומר שלא לסמוך שמעון בן שטח אומר לסמוך שמעיה אומר לסמוך אבטליון איסר שלא לסמוך הלל ומנחם לא נחלקו יצא מנחם נכנס שמאי שמאי אומר שלא לסמוך הלל אומר לסמוך הראשונים היו נשיאים ושניים להם אבות בית דין: ב בית שמאי אומרים מביאין שלמים ואין סומכין עליהן אבל לא עולות ובה אומרים צבי אין שלמים ועולות וסומכין עליהן: ה עצרת שחל להיות בערב שבת בית שמאי אומרים יום טוב אחר השבת ובית הלל אומרים אין לה יום טוב ומודים שאם חל להיות בשבת שיום טוב אחר השבת ואין כהן גדול מתלבש בכליו ומותרין בהספד ובתענית שלא לקיים דברי האמריין עצרת אחר השבת: ה נוטלין לירידים לחולין ולמעשר ולתרומה ולקדש מטבילין ולחטאת אם נטמא ידיו נטמא גופו: ו הטובל לחולין והוחזק לחולין אסור למעשר טבל למעשר והוחזק למעשר אסור לטבל לתרומה טבל לתרומה אסור לקדש טבל לקדש והוחזק לקדש אסור לחטא טבל לחטא אסור לקדש טבל לקדש ולא הוחזק כאילו לא טבל: ז בגדי עם הארץ מדרס לפרושין בגדי פרושין מדרס לאוכלי תרומה בגדי אוכלי תרומה מדרס לקדש בגדי קדש מדרס לחטאת יוסף בן יועזר היה חסיד שבכהונ' והיתה מטפחתו מדרס לקדש יוחנן בן גידגדא היה אוכל על טהרת הקדש כל ימיו והיתה מטפחתו מדרס לחטאת:

פרק ג חומר בקודש מבתרומה שמטבילין כלים בתוך כלים לתרומה אבל לא לקדש אחוריים ותוך ובית הצניטה (נ"א)

(נ"א הצביעה) בתרומה אבל לא בקדש הנישא את המדרס נישא
 את התרומה אבל לא את הקדש בגדי אוכלי תרומה מדרס לקדש
 לא כמדת הקדש מדת התרומה שבקדש מתיד ומנגב ומטביל
 ואח"כ קושר ובתרומה קושר ואח"כ מטביל. ב כלים הנגמרים בטוהרה
 צריכין טבילה לקדש אבל לא לתרומה הכלי מצד מה שבתוכו
 לקדש אבל לא לתרומה הרביעי בקדש פסו' והשלישי בתרומה
 ובתרומה אם נטמא אחת מידיו חבירתה טוהרה ובקדש מטביל
 שתיהן שהיד מטמא את חבירתה בקדש אבל לא בתרומה : ג
 איכלין אוכלים ננוכין בידיים מסיאבות בתרומה אבל לא בקדש
 האונן ומחוסר כפורים צריכין טבילה לקדש אבל לא לתרומה : ד
 חומר בתרומה שנידבד צ"ל מנין על טהרת יין ושמן כל ימות
 השנה ובשעת הגיתות והכדים והביאו לו הבית של יין של תרומה
 לא יקבלנה מטנו אבל מניחה לגת הבאה ואם אמר לו הפרשתי
 לתוכה רביעית קדש נאמן כרי יין וכדי שמן המדומעות נאמנין
 עליהם בשעת הגיתות והכדים וקודם לגיתות שבעים יום : ה סן
 המודיעית ולפניה נאמנין על כלי חרס מן המודיעית ולהוץ אין
 נאמנין כיצד הקדר שהוא מוכר הקדרות נכנס לפנים מן המודיעית
 הוא הקדר והן הקדרות והן הלוקחין נאמן יצא אינו נאמן : ו
 הנבאין שנכנסו לתוך הבית וכן הנגבי שהחזירו את הכלים נאמנין
 לומר לא נגעני ובירושלם נאמנין על הקדש ובשעת הרגל אף על
 התרומה : ז הצותח את חביתו והמתחיל בעיסתו על גב הרגל רבי
 יהודה אומר יגמור וחכמים אומרים לא יגמור משעבר הרגל היו
 מעבירין על טהרת העורה עבר הרגל ביום ששילא היו מעבירין
 מפני כבוד השבת רבי יהודה אומר אף לא ביום חמישי שאין
 הכהנים פני יין : ח כיצד מעבירין על טהרת העורה מטבילין את
 הכלים שהיו במקדש ואומריין להם הוהו שלא תגעו בשלחן
 ובמנורה ותטמאוהו כל הכלים שהיו במקדש יש להן שניים
 ושן ישים שאם נטמאו הראשונים יביאו שניים תחתיהן כל הכלים
 שהיו

שהיו במקדש מעונין שבילה חוץ ממובח הזהב ומובח הנחוש מפני
שהן בקרקע רברי רבי אליעזר וחכמים אומרים משגי שהן

מצופין : סליק

ואחר עלות הרב הגדול מופלא שנשנה דרין כמה ר' חיים אבולעפיא
מ'ו לשכונ כבוד בארץ חמת זו עבריא תקנו ללועזות בלעז את השירה
הזאת למען תהיה לבני ישראל לעד יביעו וירננו על כל הטובה אשר
עשה ה' לישראל לחרש עיר חדשה בארץ הנבי תוב'ב ומשם עתידין
להנאל בע'ה בני"א : ראשט לחן יחיד רס

אורדינאדי און קאנטאר . נומברי די איל דייו אינמינטאר . קי

טורנו אסימינטאר . לה סיבראר די טבריא . קי סוי

פריסטו ואינא אינא : קי ארי קי ארג . מי ארי מי ארי . פור

אדונדי לוינדי . סונג'ו ביין סי איסטא אונדו אין לה סיבראר

די טבריא . קי פריסטו מי ואלינא אינא : בינדיג'ו סינא

סו נומברי . די פוקה די טורו אומברי . קי סי סינטי אי סי נומברי .

אין לונאר די טבריא . קי פריסטו : קי ארי : נחון אי

אינדיאס אנאן אין טוראס לאס וילינאס קי סי פראנאן אינאס

דינאס . לה סיבראר די טבריא : קי פריסטו : קי ארי : דין

נואדיס איל דייו . טורו קין איס ג'ודיו . פורקי טבריא דייו .

איל לונאר די טבריא : קי פריסטו : קי ארי : הינא איס

נראנדי סי פ'אמה טורו קין להוי לה אמה קי אינרה סונג'ו לה אמה .

איל אורדי טבריא : קי פריסטו : קי ארי : וינרו טאן

קלאדו אייד . קי איס גראן קוזה די וירי איס מוינטאנו איל בוידי .

לאס אנואס די טבריא : קי פריסטו : קי ארי : זכות נראנדי

טוביטוס קי אינלינא קובדינימס וינרולה לואיגו פראנואימס .

איל קהל די טבריא : קי פריסטו : קי ארי : חסנים סינטי

נאסטאריאה . כיינמו קי נון אנאסטאריאה . פורקי וינינדה גה

נורידיאה . אמוראר אין טבריא : קי פריסטו קי ארי : טיינשו

סונג'ו פואי פאטארן . קי איסטאבה די וינרואדו . פור סניג

איה

אירה סינגואדו • פארה קדיש אין טבריא : קי פריסטו : קי ארי :
יינה אירה די איספינים • אין לונאר די איר פינס • לארזע
טאנביין אינוינס • אין לונאר די טבריא : קי פריסטו : קי ארי :
כומר אנטים לה לאבאבאן • אי סופ רוטו איסטימאבאן • ני אין
ירושלים סי אליאבאן • איל פ רוטו די טבריא : קי פריסטו :
קי ארי • לואוריש איל דייו דארימוס • טאנביין לו לאבא
רימוס • מוי פריסטו מוס ארטארימוס • די לוס ויטיוס די טבריא :
קי פריסטו : קי ארי : מאש קי איש לוגאד די אולגא •
פארה אומודיס פ ריגאר • נון איי נינגון לוגאר • לאס לינג אס די
טבריא : קי פריסטו : קי ארי : נון מי אקידו ני דיפוזו • די
אלאבארלה מי גנוי טאנביין די מרים איל פוזו • אינלה סאה די
טבריא : קי פריסטו : קי ארי : סו אנואה טייני אונה קוזה •
קי אים מונג וידטורוזה • קי מינגה סינטיא לי פוזה • קין להביני
אין טבריא : קי פריסטו : קי ארי : ערך נון טייני ני טאל •
ני מי אליא סו מיטאל • קי איל דב רבי היטויטאל • לאס ביטיני
אין טבריא : קי פריסטו : קי ארי : פריבאר פואי איל
איסאנטי • קי פואי קוזה די אינקאנטי • סינטיא לינגו גאס
טאנטי • סופיטו אין טבריא : קי פריסטו : קי ארי : צדיק
איל קי אים גוזר • היטיריים מידי די איר • ויגיד אי טוסאר
פלאויר אי גוזאר אין טבריא : קי פריסטו : קי ארי : דיאלים
סיראן וינירוס • אליי ניאן אקונ ירוס • לוס קי איסטאן איספאר
ירוס • אין פלאסאס די טבריא : קי פריסטו : קי ארי : שידטו
אליי גורגארן • לוס סנהדרין ג'ונארן • די ליי סי ריגמיראן •
אינפרימירו די טבריא קי פריסטו : קי ארי : תהילות איל
דייו דארימוס • קאנטאר גואיבו קאנטארימוס • אה ירושלים
אנדארימוס • די אקי די טבריא : קי פריסטו סי ולייא לייא : קי
ארי קי ארי מי אירי מי אירי • פור אדונדילו וירי • מונגו ביין סי
איסטה איינדו אין סיבראר די טבריא קי פריסטו סי ולייא לייא :
אקלארדוש

זכרון בירושלים

מו

הקלאר לדוש לוש דייז נסיונות קי שי פריב'ו איל סינייז די אנרהס
 לזינו אי לוש דייז ניסים קי שי לזינו אין מנהיס אי לוש דייז קי שי לזינו
 לזון לה מלך אי לוש דייז נסיונות קי שי פריב' ארון לוש ג' ודייז לזון
 איל מדנר :

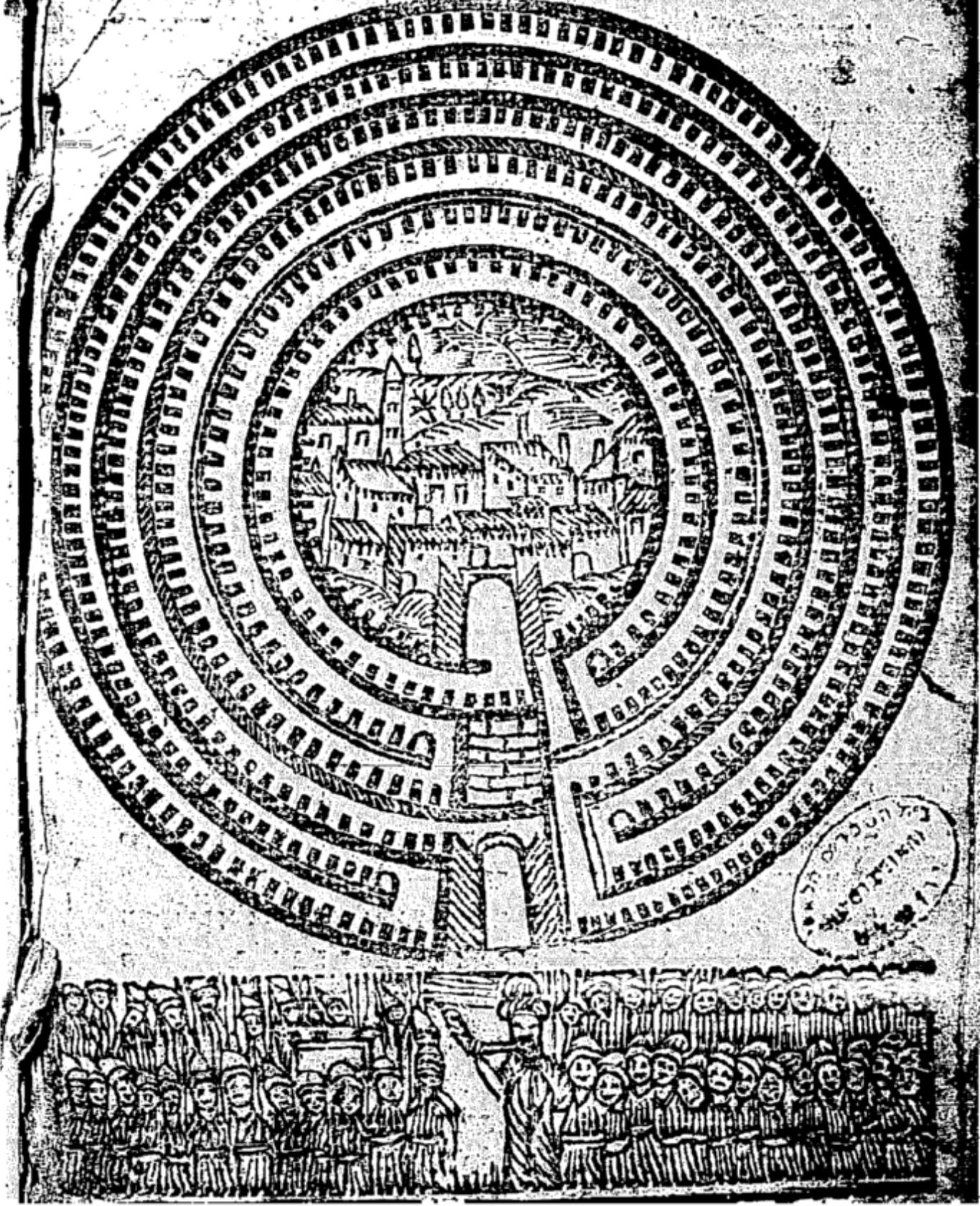
עשרה : נמיונות נתנסה אברהם אבינו • זאו הן • ראשונה באור
 כשדים • כשהשליכו נמרוד בתוך כבשן האש • שנית •
 שנאמר לך לך מארצך • ויצא מארצו • השלישית • הרעב • שנא'
 ויהי רעב בארץ • הרביעית שנלקחה אשתו בבית פרעה • שנאמר
 ותקח האשה בית פרעה • החמישית • מלחמת המלכים • שנא'
 ויחלק עליהם לילה • הששית • מעמד בין הכתרים שהר אהו שעכו'
 מלכיות שנאמר והנה אימה חשכה גדולה • השביעית • המילה •
 שנמול לעת זקנתו • שנ' ואברם בן צ"ט שנה בהמלו' וג' השמיני •
 שנלקחה אשתו לבית אבימלך • שנ' וישלח אבימלך ויקח את
 שרה • התשיעית • גרוש האמה ובנה • שנ' גרש האמה הזאת ואת
 בנה • העשרה • עקידת בנו שנ' קח נא את בנך את יחידך • ועמד
 בכולן להודיע כמה חבתו של אברהם אבינו :

עשרה נסים נעשו לאבותינו במצרים • והם המכות שלקו
 המצרים • זאו הן • דם • צפרדע • כנים • ערוב • דבר •
 שחין • ברד • ארבה • חושך • מכת בכורות • ונצולו אבותינו מהן •
 ועשרה על הים • זאו הן ראשונה שנבקעו המים • שנ' ויבקעו המים •
 שנית • שניקשה הים כמו אהל ונגנס ישראל לתוכו • שנ' נקבת במטיו
 ראשפרויו • ג' שנעשה קרקעית הים יבש בלא חומר וטיט • שנא'
 ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים • ד' שנעשה קרקעית הים לח
 בחומר וטיט מה שדרכו המצריים ה' זרפים אחר ישראל שנ' חומר
 מים רבים • ה' שהמים נקפאו בקרקע הים לחתיכות קמינית כלבנים
 ואבני בנין שנ' אתה פורדת בעוז ים • ו' שנעשו המים הנקפאים
 קשים כסלעים שנ' שברת ראשי הנינים על אפנים • והמצריים נקראו
 תנינים • הו' שנגזר הים לשנים עשר נודים כדי שיעברו כל שבט
 ושבט

ושבט בדרך אחר לברו שנ' לגזר ים סוף לגזרים הח' שנקפאו המים
 כספיר ושיהם וזכוכית בטוהר כרי שידאו השבטים לו את לו שנ'
 חשבת מים עבי שחקים • הז' שהיו יוצאים מים מתוקים יתוך
 מלוחים והיו שותים מהם שנ' נצבו כמו נר גיולים הי' שאחר שהיו
 שותים המים הנותרים היו נקפאים ונעשים ערימות שנ' נערמו מים:
 עשר נסיונות ניסו אבותינו את הקב"ה במדבר וא הן • א' כירידת
 הים שאמרו המבלי אין קברים במצרי • ב' בעליתן מן הים
 במרה שנ' וילונו העם על משה לאמ' מה נשתה • ג' שצוה שלא יצאו
 בשבת ללקוט המן ויצאו שנ' יצאו מן העם ללקוט ולא מצאו • הד'
 שצוה שלא יותירו מן המן ויותירו שנ' ויותירו אנשי מסנו עד בקר
 ה' במדבר סין שנ' מי יתן מותנו ביד ה' בארץ מצרים בשבתנו על
 סיר הבשר • ו' במתאוננים שנ' ויהי העם כמתאוננים • ז' בחורב
 במעשה העגל שנ' וירא את העגל אשר עשו ח' בתאות הבשר שנ'
 והאספסוף אשר בקרבו התאו תאוה • ט' ברפידים שנ' וירב העם
 עם משה • י' במרגלי שהוציאו דבת הארץ שנ' ויוציאו דבת הארץ
 רעה • ושם נאמר וינסו אותי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי :
 לשנחו ופי הספר • אמרתי באמרי ספר :

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים אשר יצאו מארץ מצרים
 דברי קהלת הנגשי אלה ואלת החזות בנועם ה' היו נכונים :
 אה הדברי דרשו מעל ספר ה' וקראו בקברו התאוה העולים מתל
 העזנה קדימה עד שער הפנים : אה נקשו כתנם וימנאו למר
 כדאית ליה ולמר כדאית ליה מישר על המחקה כולם נכוחים דונב
 שפתי ישני : אה מדות המזבח נורת הבית ותכונתו ומשם בארה
 אחר כתלנו ארלב שור בניונים : אה הנחלות אשר נחל איש ירא
 אהיס הר' יהודה פולייא אשרו י"ז : לזכות את הרבים כל הלומר
 זכות לומר חנה ברוב אונים : אה יעמדו לברך ישראל שלישי
 יאמרו גאולי ה' גאולת עולם והנה שלם מעל מעל העניי והאניוני :
 כל אלה ידי עשתה הנעיר אנדרהם בכר ינחק אסא י"ז :
 ע' המסדר העוסק במלאכת הקודש יוסף בכר יהודה מגיע י"ז :

מִי־שָׂדֵךְ הַכִּיטוֹ וּדְאוּ אֶת הַנֶּסֶם הַכְּתוּב בִּסְּ הַיֶּשֶׁר חוֹמַת יִרְיָהוּ שֶׁנִּבְקְעָה אֶת

הדפסה ברזולוציית מסך - להדפסה איכותית הודפס ישירות מן התכנה
זכרון בירושלים פוליאשטרו, יהודה עמוד מס: 48 הודפס ע"י אוצר החכמה